

Eurojazz

Enmannsforetaket
Musikklosen gjør seg
fortjent til navnet og
leder oss inn i et far-
vann hvor det er kort
mellom de gode nap-
pene i europeisk jazz.

Av DAVID FISHEL

Odd Gjelsnes er en hyggelig kar. Helt på egen hånd driver han et Oslo-basert selskap kalt Musikklosen. Selskapet representerer et tilsynelatende uendelig antall plateselskaper fra hele verden og mange av dem er jazzmerker.

Odd samler på plateselskaper, eller labels som det heter på engelsk, omtrent på samme vis som en seriøs filatelist samler frimerker. I tillegg til å distribuere plater fra ikke mindre enn 49 klassiske selskaper, er mange av selskapene jazzlabels. Faktisk hele 150 stykker per i dag, fra alle verdens hjørner, inkludert noen norske.

Etter en mannsalder med engasjement og erfaring viet jazzmusikk, vurderer han nøye hvilke labels han vil representere som distributør. Han markedsfører også noe av materialet. Blant noen av merkene han representerer er tyske ESC Records, danske Stunt Records og franske Dreyfus Records. Seneste tilskudd til samlingen er den utmerka nederlandske labelen Challenge Records.

Når jeg besøker Odd for å plukke opp pressemateriell og plater, føler jeg det alltid som jeg har vært på en reise jorda rundt. Kontoret hans er svært fargerikt; men ikke på grunn av veggmalinga. Snarere grunnet stabel på stabel med CDer, som balanser opp på hverandre på bord, stoler, hyller, på skrivebordet hans og alle andre ledige plasser store nok til et CDcover.

Maceo Parker

Mitt siste «raid» hos Odd sikret meg noe vidunderlig jazz, og herfra henter jeg noen nevneverdige titler man bør holde ørene oppe for.

ESC Records har nylig sluppet *dial: M.A.C.E.O.* Dette er et album fra den tidligere James Brown og George Clinton-saksofonisten Maceo Parker. Han har nylig turnert med Prince, som også opptrer på dette nye albumet. «Et høydepunkt i min karriere! Ikke bare er han den ræste saxisten i live i dag, men han er også en virkelig gentleman,» uttaler The Artist Formerly Known as Prince.

Denne musikken handler helt og holdent om funk: Grooves, horn-riff og sjelfull sang. Maceo Parker, som spilte baritonsax (broren Melvin spilte trommer)

Enrico Pieranunzi.

på James Browns første innspilling *Papa's Got A Brand New Bag* spiller i Oslo den 9. mai.

Deilig duo

Tenk deg to noenogsytti år gamle musikere, en fransk og hvit, den andre amerikansk og svart. Pianisten Martial Solal slår seg sammen med saksofonlegenden Johnny Griffin på den nylig utgitte *In & Out* (Dreyfus Records). Griffin er en mester. Siden han startet opp i 1945 sammen med Lionel Hampton, har «Little Giant» ikke stanset grooven gjennom sin kontakt med fantastiske pianister som Thelonius Monk og Bud Powell.

Friskheten i spillet hans og kraften til nyskaping ser ennå ut til å være under utvikling, spesielt gjennom hans kontakt med Martial Solal, som også er på toppen av sitt artisteri.

Forut for innspillingen av dette albumet hadde de to kun spilt sammen to-tre ganger – alltid på scenen. Men de hadde snakket samme språk og delt de samme sprudlende ideene om hva jazz handler om. «Med Johnny,» sier Solal, «var alt svært enkelt under [innspillings] sesjonen. Jeg følte det som jeg gikk tilbake i tid noen år og gjenopplevde å spille sammen med Lucky Thompson, en saksofonist Johnny Griffin har fortalt meg han beundrer sterkt. Å ha en musikalsk dialog med en musiker som ham, er som en lek – alltid overraskende, alltid stimulerende.»

Rielatin'

Fra den danske labelen Stunt Re-

cords kommer et fantastisk album av den danske trommeslageren Alex Riel. På *Rielatin'* medvirker en «all star» (hovedsakelig amerikansk) besetning bestående av Mike Stern (gitar), Jerry Bergonzi (sax), Michael Brecker (sax), Kenny Werner (piano) og danske Chris Minh Doky, som spiller bass og produserer.

Riel (og Stunt Records) mottok en Grammy i 1996 for *The Riel Deal*. Unriell fra 1997 holdt seg på de amerikanske jazzlistene i ukevis, noe som er svært uvanlig for en europeisk utgivelse, og solgte over 10.000 kopier.

Det nye albumet inneholder originalkomposisjoner fra Bergonzi og Riel så vel som standardlåter og en storartet versjon av Ben Websters «Did You Call Her Today» med begge saksofonistene.

Challenge

Det nederlandske merket Challenge Records har alt sluppet en rekke utgivelser med utmerket jazz siden selskapet startet opp i 1994. Selv om de har vært travle med å spille inn nederlandske toppmusikere som Rick Margitza og Paul Bollenback, har de også vært aktive med å spille inn flere kjente amerikanske artister, inkludert trompetisten Clark Terry og trombonisten Bob Brookmeyer.

En ny utgivelse kalt *Together* fører sammen Brookmeyer og den danske bass-virtuosens Mads Vinding. Bob (sjekk ut det nye intervjuet med han på Jazz Scenes nettsider) har arbeidet mye med Gerry Mulligan, i trioformat med

Jim Hall og Jimmy Giuffre og med Stan Getz i Thad Jones-Mel Lewis storband. Han er også en fin pianist (og spiller litt piano på *Together*), arrangør og en utrettelig lærer. Brookmeyer giftet seg faktisk i Norge og har mange nære venner her.

Standarder som «Anything Goes», «How Deep Is The Ocean» og «Someday My Prince Will Come» blander seg godt sammen med originallåter som Brookmeyers «New Song» og «Nobody Knows».

Dette er et sjarmerende og sterkt anbefalt album.

Enrico Pieranunzi

En av mine personlige favorittpianister er italienske Enrico Pieranunzi. Denne vakker melodiske musikeren har to Challenge-utgivelser i sitt navn. En av dem er et duoalbum med den anerkjente nederlandske pianisten Bert van den Brink. På den andre, *Don't Forget The Poet* leder Pieranunzi et fem mann stort band, som i tillegg til ham selv inkluderer tre nederlandske musikere pluss en italiensk saksofonist – Stefano D'Anna.

Pieranunzin er født i 1949 og begynte å spille piano i femårsalderen. Faren hans, en jazzgitarist, introduserte ham raskt etterpå for jazz. Musikken hans besitter et følelsesmessig innhold som umiddelbart drar deg inn i komposisjonene. Han er svært melodios, men aldri uten en ekte følelse for swing. Han har arbeidet med flere jazzcelebriteter, inkludert den tidligere nevnte Johnny Griffin, Chet Baker, Art Farmer og Lee Konitz.

Duoalbumet med Bert van den Brink er sjarmerende. Brink har arbeidet med blant andre jazzsangeren Dee Dee Bridgewater og harmonicaspilleren Toots Thielemans – ja han er faktisk en av de mest respekterte pianistene på den europeiske jazzscenen. Duoalbumet heter *Daedalus' Wings*, inspirert av Dædalus, den mytiske oppfinneren fra det gamle Hellas. Som alle omtalte album i dagens spalte er også dette vel verd å eie.

Så takk, Odd. Hold fram det gode arbeidet og den la gode jazzten komme flommende over grensa.

Alex Riel.